

Diuen al meu poble que...

Diuen al meu poble que al mal temps bona cara, però tard o d'hora les canyes es tornen llances. Diuen al meu poble que a rei mort, rei posat i que el costum fa llei, per descomptat. Però si el pare és músic, el fill és ballador. Diuen al meu poble que cal trencar ous per a fer truita i no hi ha rosa sense espines. A la tercera va la vençuda, sinó temps al temps. Diuen al meu poble que qui sembla vents, recull tempestats. I que d'aquelles pólvores aquests llots, així que ull per ull i dent per dent. Recorda que qui dóna primer dóna dues vegades. Diuen al meu poble que, encara que mala herba i bestiola dolenta mai mor, mort el gos s'acaba la ràbia sempre. Diuen al meu poble que més val tard que mai i on les donen les prenen. Així que mancant pa, bones són coques. Diuen al meu poble que no deixes per a demà el que puga fer hui, que a grans mals grans remeis i ja està perquè a bon entenedor poques paraules basten. Diuen al meu poble que no és més ric el que més té, sinó el que menys necessita. Però una panxa buida és un cor sense alegria. Diuen al meu poble que no per molt matinar comença el dia més primerenc. Que una oroneta no fa estiu. I que un gra no fa graner. Diuen al meu poble que on hi ha patró no mana mariner. I que el peix gran sempre es menja al xicotet, ja que, malament que em pese, poderós cavaller és dons diners. Però no és tan fer el lleó com el pinten i a cada porc li arriba la cita amb el seu sant Martín. Diuen al meu poble que no vengui la pell de l'ós abans de caçar-lo. Perquè mes val ocell en mà que cent volant, ja que l'avarícia trenca el sac. Diuen al meu poble que hi ha molt judas que tira la pedra i després amaga la mà. Per això em van aconsellar que mes val estar sol que mal acompanyat. Un home que va començar la casa per les teules de la teulada em va dir que les presses són dolentes conselleres, encara que qui espera i espera, desespera. Diuen al meu poble que mes val maña que força i que, encara que voler és poder, de la dita al fet hi ha molt de tros. Al fet pit i no et dones per vençut. Adéu m'acomia, cada ocell al seu niu.

Lucas Gallego García